EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 30.9.2024
COM(2024) 406 final

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

Første rapport om gennemførelsen af den flerårige plan for Nordsøen og den flerårige plan for de vestlige farvande og fiskeriet efter de omfattede bestande og om delegationen af beføjelser til Kommissionen i henhold til disse flerårige planer og forordningen om adgang til dybhavsfiskeriet

{SWD(2024) 218 final}

Indholdsfortegnelse

1 Resumé 2

2 Indledning 3

3 Udvikling på de relevante områder 4

3.1 Fiskerimulighederne siden 2019 og 2020 5

3.1.1 Begrænsninger 12

3.2 Bestande, der forvaltes i fællesskab med kyststater i det nordøstlige atlanterhav og navlig med Det Forenede Kongerige og Norge i et blandet fiskeri 13

3.3 Realiteterne for det blandede fiskeri i Nordsøen og de vestlige farvande 14

3.3.1 Kattegat 14

3.3.2 Eksempler fra det keltiske hav 15

3.4 Domstolens dom i sag C-330/22 16

4 En økosystembaseret tilgang 17

5 Landingsforpligtelsen 17

6 Regionalt samarbejde 18

7 Socioøkonomisk udvikling 19

7.1 Nordsøen 19

7.2 De nordvestlige farvande (NWW) 19

7.3 De sydvestlige farvande (SWW) 19

8 Delegation af beføjelser til Kommissionen i henhold til den flerårige plan for Nordsøen og den flerårige plan for de vestlige farvande og forordningen om adgang til dyphavsfiskeriet 19

9 Ordliste 21

1 RESUMÉ

Gennemførelsen af den flerårige plan for Nordsøen og den flerårige plan for de vestlige farvande, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/973 henholdsvis (EU) 2019/472[1], har bidraget til et fald i fiskeritrykket.

De flerårige planer er et **nyttigt redskab til gennemførelse af den fælles fiskeripolitik**[2], navnlig med henblik på fastsættelsen af fiskerimuligheder. De fastsætter regler for regionalt tilpasset fiskeriforvaltning. For fiskebestande med en vurdering, der bygger på pålidelige data, (eller en MSY-vurdering (maksimalt bæredygtigt udbytte)) giver de flerårige planer mulighed for at anvende øvre grænser ved fastsættelsen af de samlede tilladte fangstmængder (TAC'er), hvilket giver mulighed for en **fleksibilitet, der resulterer i sundere bestande**. For bestande, der tæller så få individer, at de ligger under de farlige minimumsniveauer, etablerer de flerårige planer et **sikkerhedsnet**.

Kommissionen er af den opfattelse, at visse **afgørelser, som Rådet har truffet for bestande, for hvilke Rådet var nødt til at reducere TAC'erne og træffe yderligere afhjælpende foranstaltninger**, blev gjort mulige på grund af de rammer, der blev indført med **de flerårige planer, og som kombinerer et sikkerhedsnet med fleksibilitet**. Uden en flerårig plan ville det formodentlig have været vanskeligt for Rådet at nå til enighed om afhjælpende foranstaltninger til genopretning af sårbare bestande, og TAC'erne ville sandsynligvis være blevet fastsat på et højere niveau. De flerårige planer har sikret, at alle former for fiskeri i dag enten forvaltes i overensstemmelse med MSY, eller at der træffes afhjælpende foranstaltninger for at bringe dem tilbage til det niveau, der giver MSY. Langsigtet rentabilitet i fiskerierhvervet og de tilknyttede sektorer kan kun opnås på grundlag af sunde bestande. De flerårige planer har også givet en fleksibilitet, der har bidraget til sundere bestande ved at gøre det muligt på visse betingelser at anvende det øvre F_{MSY}-interval.

Kommissionen konkluderer, at **de flerårige planer udgør et stabilt langsigtet instrument til gennemførelse af den fælles fiskeripolitik** i Nordsøen og de vestlige farvande, idet de giver **mindre usikkerhed ved fastsættelse af TAC'er**, sikrer vedtagelsen af **afhjælpende foranstaltninger for bestande under pres** (herunder i form af lukning af fiskeriet), gør **TAC-fastsættelsesproceduren mere gennemsigtig** for interessenterne og EU-medlemsstaterne og **giver fiskerisektoren mulighed for bedre at planlægge fiskeriet**.

[1] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/973 af 4. juli 2018 om en flerårig plan for demersale bestande i Nordsøen og fiskeriet efter disse bestande med nærmere bestemmelser for gennemførelsen af landingsforpligtelsen i Nordsøen og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 676/2007 og (EF) nr. 1342/2008 (EUT L 179 af 16.7.2018, s. 1).

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/472 af 19. marts 2019 om en flerårig plan for bestande, der befiskes i de vestlige farvande og tilstødende farvande, og for fiskeriet efter disse bestande, om ændring af forordning (EU) 2016/1139 og (EU) 2018/973 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007 og (EF) nr. 1300/2008 (EUT L 83 af 25.3.2019, s. 1).

[2] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22).

2 INDLEDNING

Europa-Parlamentet og Rådet vedtog den flerårige plan for demersale bestande i Nordsøen og den flerårige plan for demersale bestande og dybhavsbestande i de vestlige farvande i henholdsvis 2018[3] og 2019[4]. Denne rapport giver et første overblik over de fremskridt, der er gjort med hensyn til bestandene og fiskeriet efter disse bestande. Rapporten opfylder også rapporteringsforpligtelsen vedrørende delegationen af beføjelser til Kommissionen i henhold til artikel 16 i den flerårige plan for Nordsøen, artikel 18 i den flerårige plan for de vestlige farvande og artikel 17 i forordningen om adgang til dybhavsfiskeriet[5].

Det overordnede formål med de flerårige planer er at bidrage til at nå målsætningerne for den fælles fiskeripolitik som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 ("grundforordningen" om den fælles fiskeripolitik)[6] og navnlig at forbedre fiskernes økonomiske grundlag og dermed fremme deres indkomster og deres virksomheder. De flerårige planer bidrager til at sikre, at fiskeriet kan fortsætte, og at fiskebestandene forbliver over de niveauer, der kan give maksimalt bæredygtigt udbytte (MSY). De flerårige planer bidrager også til at eliminere udsmid ved at reducere uønskede fangster og muliggør en økosystembaseret tilgang til fiskeriforvaltningen. De flerårige planer omfatter sort sabelfisk, skolæst, havbars, torsk, glashvarre, havtaske, kuller, hvilling, kulmule, byrkelange, jomfruhummer, spidstandet blankesten, rødspætte, lubbe, tunge, sej og dybvandsrejer. På grundlag af den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning fastsættes der i de flerårige planer et mål for fiskeridødeligheden med øvre og nedre intervaller af F_{MSY}[7], som er i overensstemmelse med opnåelsen af MSY. De flerårige planer giver også Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter for bifangstbestande, undtagelser fra landingsforpligtelsen og tekniske foranstaltninger.

---

[3] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/973 af 4. juli 2018 om en flerårig plan for demersale bestande i Nordsøen og fiskeriet efter disse bestande med nærmere bestemmelser for gennemførelsen af landingsforpligtelsen i Nordsøen og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 676/2007 og (EF) nr. 1342/2008 (EUT L 179 af 16.7.2018, s. 1).

[4] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/472 af 19. marts 2019 om en flerårig plan for bestande, der befiskes i de vestlige farvande og tilstødende farvande, og for fiskeriet efter disse bestande, om ændring af forordning (EU) 2016/1139 og (EU) 2018/973 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007 og (EF) nr. 1300/2008 (EUT L 83 af 25.3.2019, s. 1).

[5] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/2336 af 14. december 2016 om fastlæggelse af særlige betingelser for fiskeriet efter dybhavsbestande i det nordøstlige Atlanterhav og bestemmelser for fiskeriet i internationale farvande i det nordøstlige Atlanterhav og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2347/2002 (EUT L 354 af 23.12.2016, s. 1).

[6] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22).

[7] "F_{MSY}-interval": et værdiinterval, der er fastsat i den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning, navnlig fra ICES eller et tilsvarende uafhængigt videnskabeligt organ, som er anerkendt på EU-plan eller internationalt plan, hvor alle fiskeridødelighedsniveauer inden for dette interval giver det maksimale bæredygtige udbytte (MSY) på lang sigt med et givent fiskerimønster og under de aktuelle gennemsnitlige miljøforhold uden at påvirke de relevante bestandes reproduktionsproces i betydelig grad. Intervallet er udledt således, at det langsigtede udbytte højst reduceres med 5 % sammenlignet med MSY. Der er lagt loft over intervallet, således at sandsynligheden for, at bestanden reduceres til under grænsereferencepunktet for bestandens gydebiomasse (B_{lim}), som defineret i artikel 2, nr. 2), i forordning (EU) 2019/472 og artikel 2, nr. 1), i forordning (EU) 2018/973, ikke er mere end 5 %.

De flerårige planer blev taget i anvendelse ved begyndelsen af den fangstperiode, der startede den 1. januar 2019 for demersale bestande i Nordsøen, og den fangstperiode, der startede den 1. januar 2020 for demersale bestande og dybhavsbestande i de vestlige farvande.

I fiskerimulighederne for 2020 blev 62 ud af de 78 samlede tilladte fangstmængder (TAC'er) fastsat i overensstemmelse med F_{MSY}[8]. Derfor stammede mere end 99 % af de landinger i Østersøen, Nordsøen og Atlanterhavet, der udelukkende blev forvaltet af EU, fra bæredygtigt forvaltet fiskeri[9]. Antallet af TAC'er, der forvaltes i henhold til begge flerårige planer, og som er fastsat i overensstemmelse med MSY og forsigtighedsbaseret rådgivning, steg fortsat i perioden 2019-2024.

3 UDVIKLINGEN PÅ DE RELEVANTE OMRÅDER

Denne første rapport beskriver, hvordan gennemførelsen af de relevante områder af de flerårige planer er skredet frem, og er baseret på:

1) en målrettet høring[10]

2) den seneste rådgivning fra Det Internationale Havundersøgelsesråd (ICES) om de relevante bestande i Nordsøen og de vestlige farvande[11]

3) de seneste videnskabelige vurderinger fra Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF) af de foranstaltninger, som medlemsstaterne har udpeget med henblik på gennemførelse af landingsforpligtelsen[12]

[8] "F_{MSY}" er værdien af den anslåede fiskeridødelighed, som med et givent fiskerimønster og under de aktuelle gennemsnitlige miljøforhold giver MSY på lang sigt.

[9] Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet. Mod et mere bæredygtigt fiskeri i EU: status og retningslinjer for 2021 (SWD(2020) 112 final), s. 2.

[10] De hørte interessenter var gruppen af medlemsstater med kyst til Nordsøen (Scheveningengruppen), gruppen af medlemsstater med kyst til de nordvestlige farvande, gruppen af medlemsstater med kyst til de sydvestlige farvande, Det Rådgivende Råd for Nordsøen, Det Rådgivende Råd for De Nordvestlige Farvande, Det Rådgivende Råd for de Sydvestlige Farvande, Det Rådgivende Råd for Pelagiske Bestande og Det Rådgivende Råd for Højsøflåden, Det Internationale Havundersøgelsesråd (som svarede, at de ikke kunne deltage i en sådan undersøgelse), Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri, de nationale korrespondenter og formændene for de regionale koordinationsgrupper (dataindsamlingsrammen), Kommissionens ekspertgruppe for fiskeri og akvakultur, fiskeriattachéerne, eksperterne i havstrategirammedirektivet og havekspertgruppen.

[11] Tilgængelig på https://www.ices.dk/advice/Pages/Latest-Advice.aspx.

[12] Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF) – Evaluation of joint recommendations on the landing obligation, technical measures, and conservation measures necessary for compliance with obligations under Union environmental legislation (STECF-24-04). Den Europæiske Unions Publikationskontor, Luxembourg, 2024, https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/d/stecf/stecf_24-04_review-jrs-on-lo-tm-and-cm.

4) den første og anden rapport[13] om gennemførelsen af forordningen om tekniske foranstaltninger[14] samt

5) oplysninger, som Kommissionen er i besiddelse af.

Den har til formål at drage konklusioner, nu hvor der er gået henholdsvis fem og fire år efter, at den flerårige plan for Nordsøen og den flerårige plan for de vestlige farvande blev taget i anvendelse.

I rapporten fokuseres der på udviklingen siden henholdsvis 2019 og 2020 på fem hovedområder, nemlig: i) fiskerimulighederne siden 2019 og 2020, ii) udviklingen i gennemførelsen af begge de flerårige planer i forbindelse med konsultationerne mellem EU og Det Forenede Kongerige (UK) såvel som mellem EU og Norge (NO) og mellem EU, Norge og Det Forenede Kongerige, iii) overvejelserne vedrørende det blandede fiskeri i Nordsøen og de vestlige farvande samt iv) den socioøkonomiske udvikling og overvejelserne i denne forbindelse.

I det ledsagende arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene (SWD(2024) 218 final) findes der oplysninger om landingsforpligtelsen og minimering af uønskede fangster, den økosystembaserede tilgang til fiskeriforvaltning og det regionale samarbejde under regionaliseringspolitikken.

3.1 FISKERIMULIGHEDERNE SIDEN 2019 OG 2020

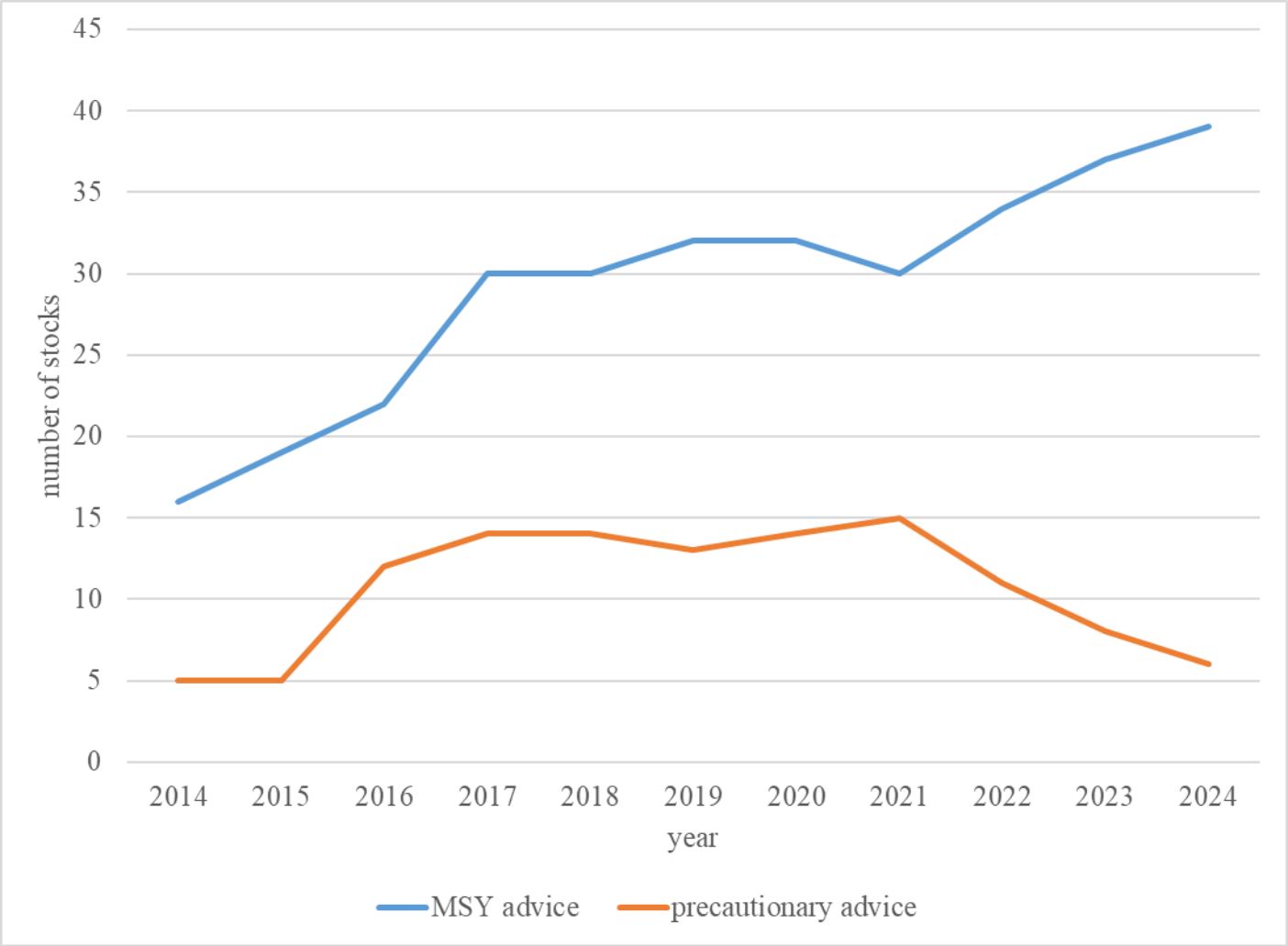
I dette afsnit beskrives udviklingen i en række fiskebestande og fiskerier. Graferne i figur 1 og 2 viser udviklingen i de fiskebestande, der forvaltes i fællesskab med Det Forenede Kongerige, og som før Det Forenede Kongeriges udtræden af EU den 31. januar 2020 udelukkende blev forvaltet af EU. Graferne viser også visse bestande, der forvaltes i fællesskab med Norge. Rådgivningen fra ICES har varieret i årenes løb. For nogle bestande, der tidligere var omfattet af "forsigtighedsbaseret rådgivning", modtog Kommissionen "MSY-rådgivning", mens den for andre bestande, der tidligere var omfattet af MSY-rådgivning, modtog forsigtighedsbaseret rådgivning fra ICES. Hvad angår de bestande, som EU forvaltede alene, blev samtlige tre fiskerimuligheder i 2020 i Skagerrak/Kattegat/Nordsøen fastsat på MSY-niveau, hvilket også var tilfældet i 2024.

I 2020 blev alle fem fiskerimuligheder i de vestlige farvande fastsat på MSY-niveau, mens det i 2024 var 10 ud af 11. Denne stigning blev muliggjort som følge af fiskernes og medlemsstaternes ihærdige bestræbelser på at forvalte fiskebestandene.

[13] Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet. Gennemførelse af forordningen om tekniske foranstaltninger (artikel 31 i forordning (EU) 2019/1241) (COM/2021/583 final). Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet. Gennemførelse af forordningen om tekniske foranstaltninger (artikel 31 i forordning (EU) 2019/1241) (COM/2024/349 final).

[14] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1241 af 20. juni 2019 om bevarelse af fiskeressourcerne og beskyttelse af marine økosystemer ved hjælp af tekniske foranstaltninger, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1967/2006 og (EF) nr. 1224/2009 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013, (EU) 2016/1139, (EU) 2018/973, (EU) 2019/472 og (EU) 2019/1022 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 894/97, (EF) nr. 850/98, (EF) nr. 2549/2000, (EF) nr. 254/2002, (EF) nr. 812/2004 og (EF) nr. 2187/2005 (EUT L 198 af 25.7.2019, s. 105).

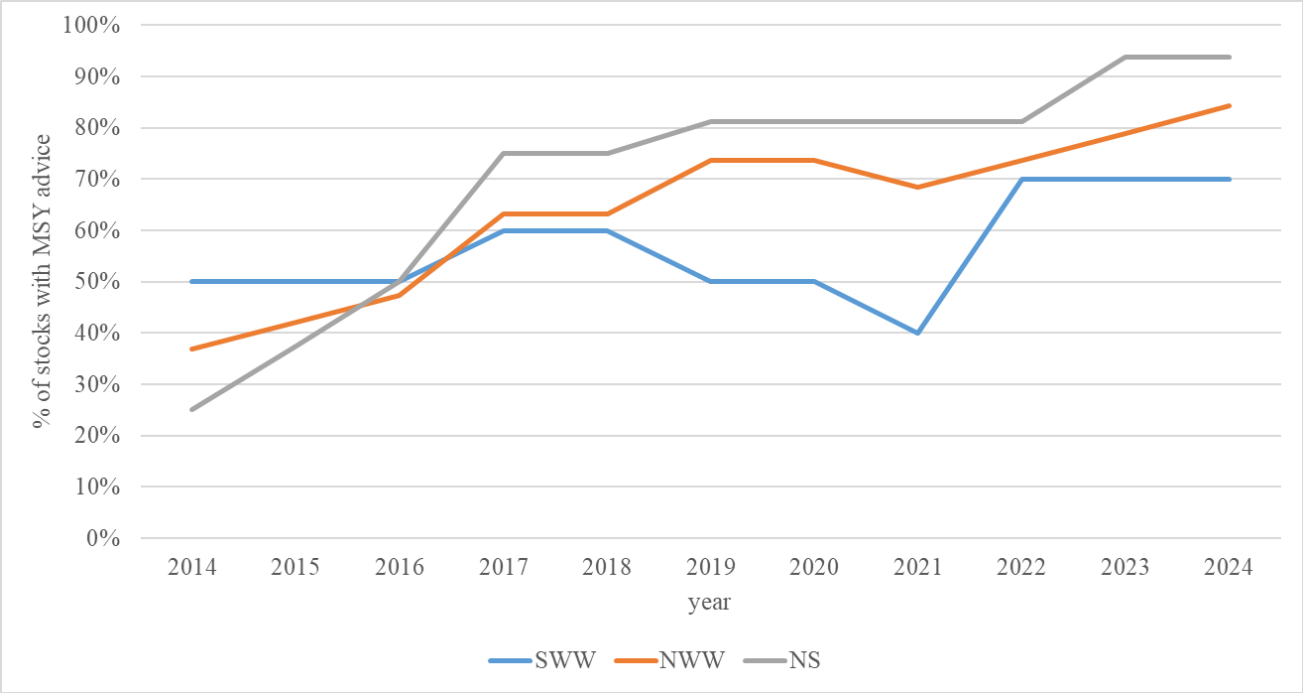
Nedenstående graf (figur 1) viser stigningen i antallet af bestande med MSY-rådgivning, siden de flerårige planer trådte i kraft, navnlig i perioden 2020-2024.

Figur 1: Antal målbestande i den flerårig plan for Nordsøen og den flerårige plan for de vestlige farvande med MSY-rådgivning og med forsigtighedsrådgivning siden grundforordningen begyndte at finde anvendelse (kilde: data fra ICES-rådgivningen).

Nedenstående graf (figur 2) viser, at ICES – siden gennemførelsen af grundforordningen og gennemførelsen af begge flerårige planer – har udstedt MSY-rådgivning for et stigende antal af målbestandene i de flerårige planer, både når det gælder de sydvestlige farvande, de nordvestlige farvande og Nordsøen. Dette er en positiv virkning af gennemførelsen af de flerårige planer, da det er blevet et fælles mål at forbedre den videnskabelige rådgivning, ikke alene for målbestandene i de flerårige planer, men også for bifangstbestandene. Denne forbedring kan også tilskrives fiskernes engagement i at levere bedre data til den videnskabelige proces.

Der kan konstateres visse udsving i det samlede antal bestande med MSY-rådgivning (f.eks. i de sydvestlige farvande), hvilket kan skyldes den benchmarkprocedure, hvorved grundlaget for rådgivningen revideres eller ajourføres. Samlet set kan vi dog ud fra nedenstående graf konkludere, at antallet af bestande med MSY-rådgivning er steget over tid.

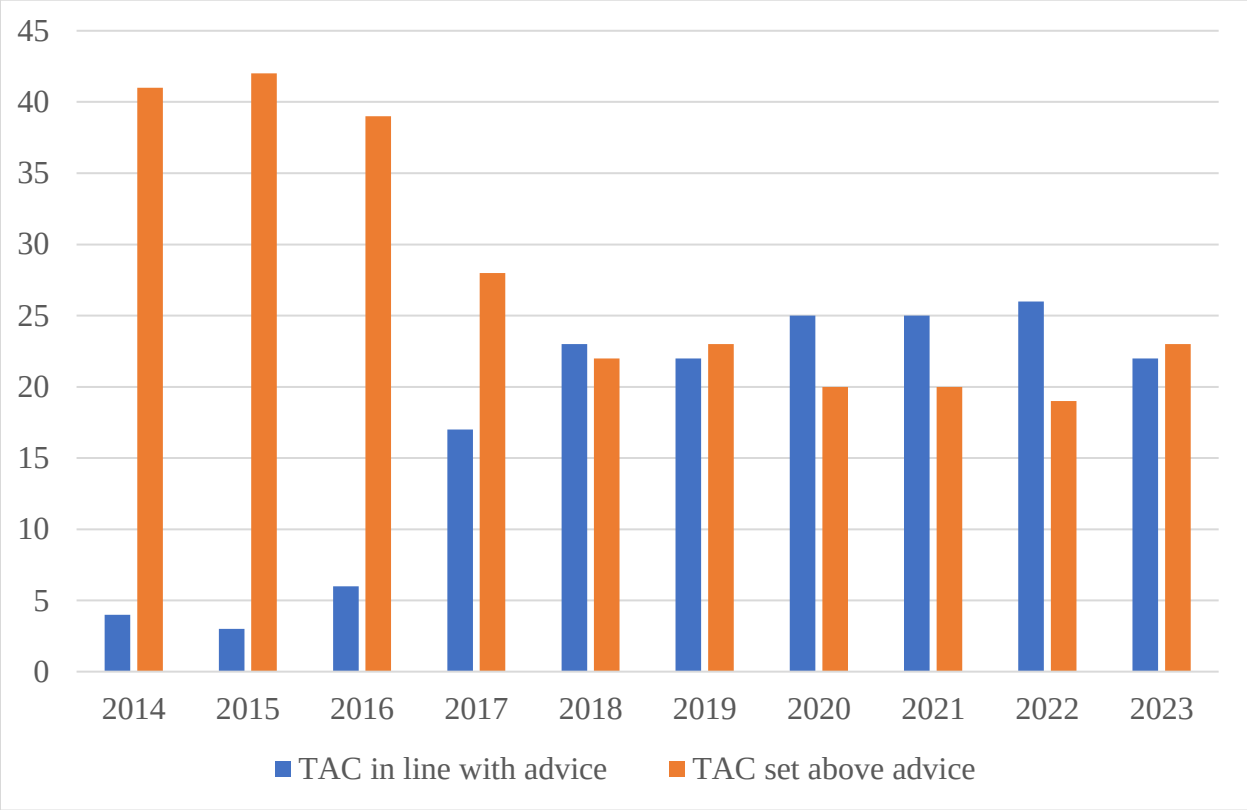

Figur 2: Procentdel af målbestande i den flerårige plan for henholdsvis Nordsøen og de vestlige farvande (herunder de sydvestlige farvande, de nordvestlige farvande og Nordsøen) med MSY-rådgivning over tid (kilde: data fra ICES-rådgivningen).

Siden de flerårige planer trådte i kraft i henholdsvis 2019 og 2020, er mange TAC'er blevet fastsat i overensstemmelse med MSY. Med hensyn til forsigtighedsrådgivning har Kommissionen desuden foreslået TAC-niveauer, som i årenes løb, og navnlig siden 2019, gradvist er kommet tættere på de niveauer, som ICES anbefaler.

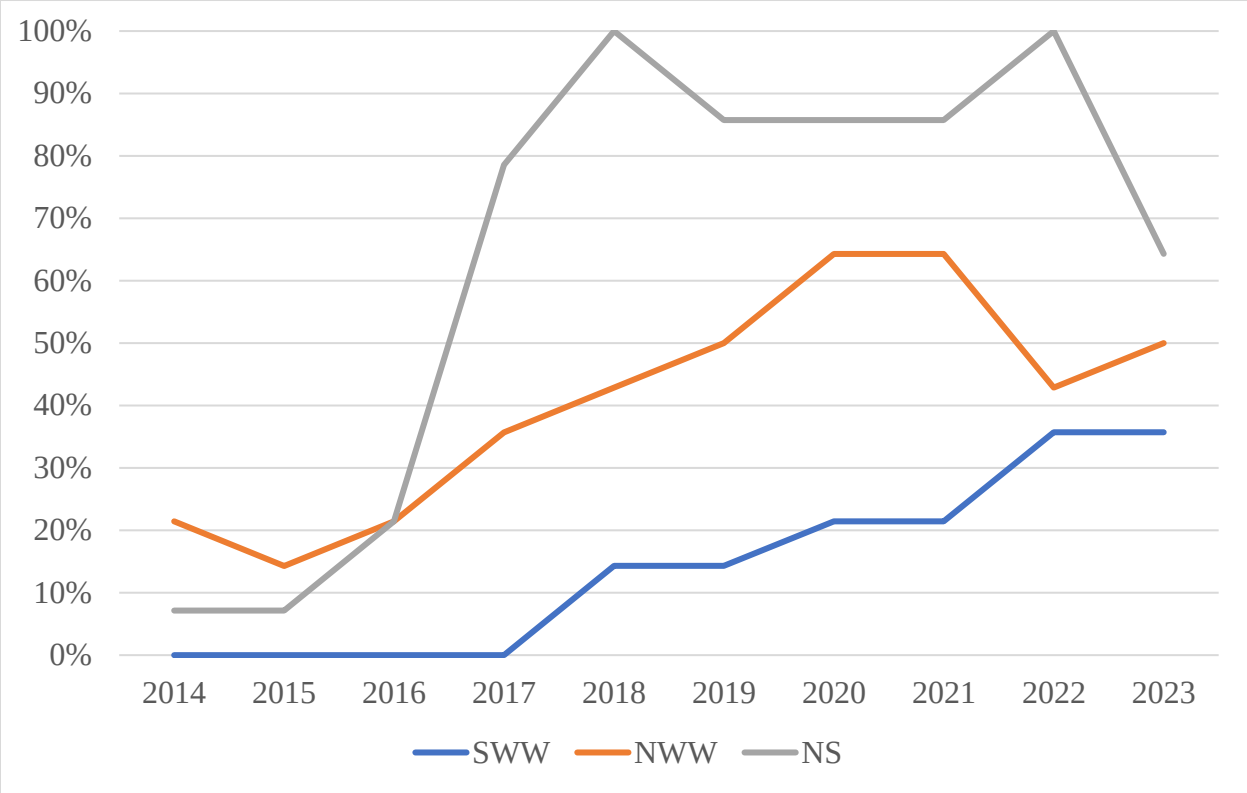
Siden grundforordningen trådte i kraft i 2014, er antallet af fiskerimuligheder, som fastsættes af Rådet, steget. Dette er i overensstemmelse med den videnskabelige rådgivning for målbestandene i de flerårige planer (se figur 3). Antallet af sådanne bestande er steget støt, siden de flerårige planer begyndte at finde anvendelse i henholdsvis 2019 og 2020. Før 2019 og 2020 foreslog

Kommissionen og/eller besluttede Rådet for en række bestande omfattet af forsigtighedsbaseret rådgivning at fastsætte TAC'erne på et højere niveau end det, der var blevet anbefalet i den videnskabelige rådgivning. Siden 2020 har dette imidlertid ikke så ofte været tilfældet og har kun fundet sted, hvis der skulle tages hensyn til bestandsspecifikke faktorer. Nedenstående graf (figur 3) viser denne udvikling for alle målbestande i den flerårige plan for henholdsvis Nordsøen og de vestlige farvande.

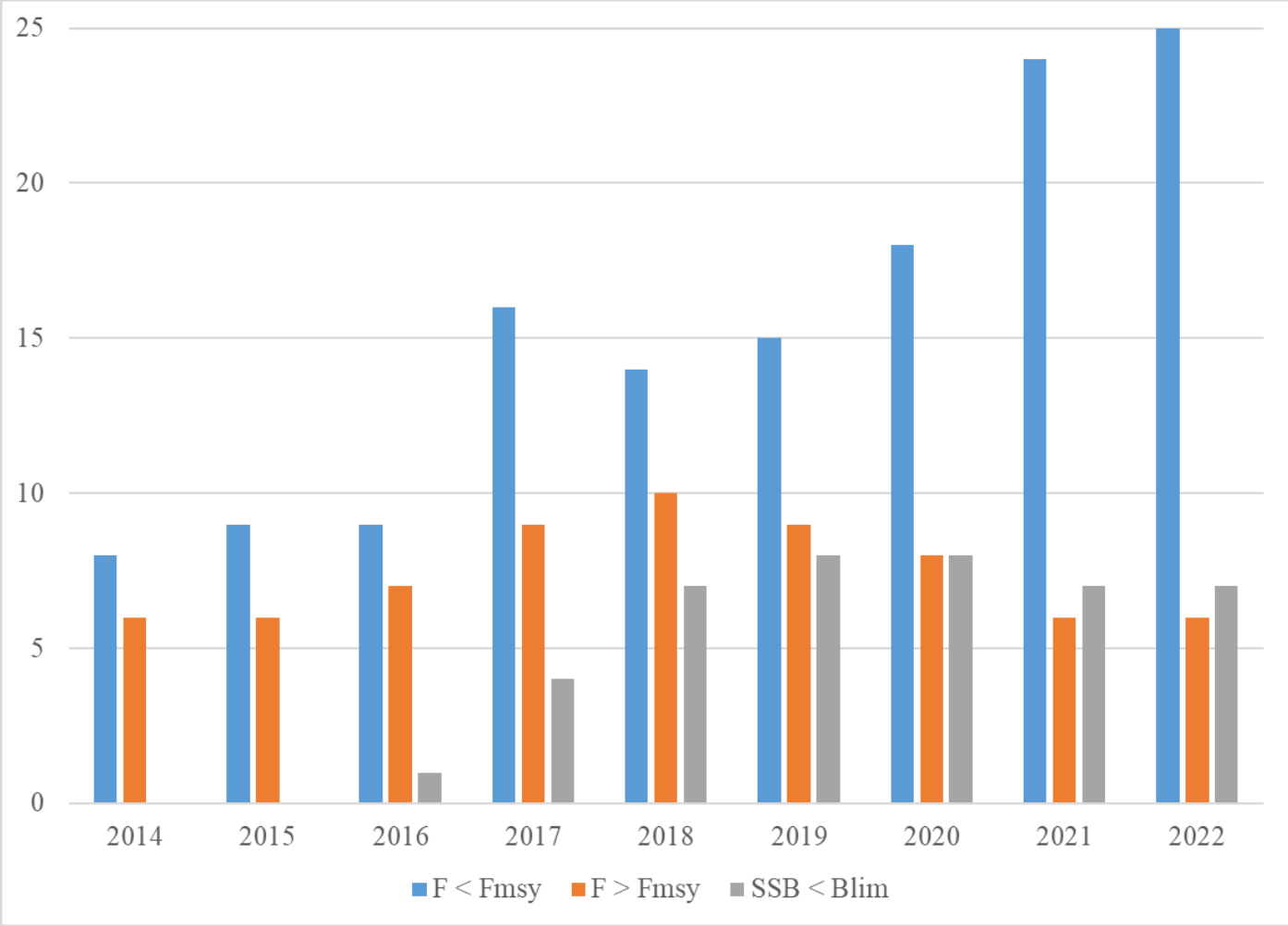
Figur 3: Antal TAC'er fastsat i overensstemmelse med den videnskabelige rådgivning (blå bjælke) sammenlignet med antallet af TAC'er, der er fastsat på et højere niveau end det, der anbefales i den videnskabelige rådgivning (orange bjælke), siden grundforordningen trådte i kraft. Kun målbestandene i den flerårige plan for henholdsvis Nordsøen og de vestlige farvande er taget i betragtning.

Nedenstående graf (figur 4) viser, hvordan de TAC'er, der er fastsat i overensstemmelse med den videnskabelige rådgivning, har ændret sig, siden grundforordningen begyndte at finde anvendelse i tre forskellige havområder, nemlig: i) Nordsøen, ii) de nordvestlige farvande, og iii) de sydvestlige farvande. Kun målbestandene i den flerårige plan for henholdsvis Nordsøen og de vestlige farvande er taget i betragtning.

Figur 4: TAC'er, der er fastsat i overensstemmelse med den videnskabelige rådgivning, siden grundforordningen begyndte at finde anvendelse i: i) Nordsøen (NS), ii) de nordvestlige farvande (NWW) og iii) de sydvestlige farvande (SWW). Kun målbestandene i den flerårige plan for henholdsvis Nordsøen og de vestlige farvande er taget i betragtning.

Nedenstående graf (figur 5) viser, at fiskeritrykket for mange fiskebestandes vedkommende er faldet, siden den flerårige plan for henholdsvis Nordsøen og de vestlige farvande begyndte at finde anvendelse i 2019 og 2020. Færre bestande ligger derfor i dag under B_{lim}[15], og der findes biomasseindikatorer for flere bestande. Dette kan navnlig tilskrives fiskernes og medlemsstaternes engagement i løbende at forbedre leveringen af data, der bidrager til den videnskabelige proces.

Figur 5: Status for målbestandene i den flerårige plan for henholdsvis Nordsøen og de vestlige farvande siden grundforordningen begyndte at finde anvendelse. SSB (spawning stock biomass) betyder "gydebiomassen".

EKSEMPLER PÅ POSITIV UDVIKLING

[15] "B_{lim}" betyder referencepunktet for bestandens gydebiomasse som fastsat i den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning, [...], under hvilket der kan være reduceret reproduktionsevne som defineret i den flerårige plan for Nordsøen såvel som den flerårige plan for de vestlige farvande.

De flerårige planer bidrager fortsat til den positive udvikling for en række fiskerier, der startede med reformen af den fælles fiskeripolitik (2013). TAC'erne i disse fiskerier steg, og fiskerne kunne med tiden i højere grad regne med sundere bestande (figur 5). Blandt de vigtigste eksempler kan nævnes: i) jomfruhummer i Det Irske Hav og Det Keltiske Hav (en stigning på mere end 12 % i perioden 2020-2024), ii) hvilling i Nordsøen (en stigning på 346 % i perioden 2019-2024), iii) kuller i Nordsøen (en stigning på 250 % i perioden 2019-2024), iv) rødspætte i Nordsøen (en stigning på næsten 9 % i perioden 2019-2024) v) samt kuller i Skagerrak (en stigning på 250 % i perioden 2019-2024).

Disse resultater kunne ikke være opnået uden fiskernes og andre interessenters engagement i at forvalte de fiskebestande, der i sidste ende udgør deres indtægtskilde, forsvarligt. Forbedringerne kan også tilskrives aktiv inddragelse af de rådgivende råd i forbindelse med i regionaliseringsprocessen.

De følgende kapitler om Nordsøen, Skagerrak-Kattegat og Det Iberiske Hav giver et overblik over udviklingen i disse havområder.

NORDSØEN OG SKAGERRAK-KATTEGAT

Fra det første år, hvor den flerårige plan for Nordsøen fandt anvendelse, blev fiskerimulighederne for kuller i Skagerrak og Kattegat forøget med 250 % i perioden 2019-2024.

DET IBERISKE HAV OG ANVENDELSE AF FLEKSIBILITETEN I DET ØVRE MSY-INTERVAL

I det blandede hvidfiskfiskeri efter sydlig kulmule, havtaske og glashvarre anerkendte ICES, at sydlig kulmule er den begrænsende faktor, og vurderede, at bestanden var i en god tilstand[16] (herunder over MSY $B_{trigger}$)[17]. Dette betød, at de retlige betingelser i artikel 4, stk. 5, i den flerårige plan for de vestlige farvande for anvendelsen af det øvre MSY-interval var opfyldt. For at give fiskerne større fleksibilitet og give dem mulighed for bedre at udnytte deres kvoter for de andre hvidfiskarter foreslog Kommissionen for 2020, 2022, 2023 og 2024 at fastsætte TAC'en for sydlig kulmule i det øvre MSY-interval. Rådet tilsluttede sig disse forslag. For 2021 blev TAC'en imidlertid fastsat i overensstemmelse med den forsigtighedsbaserede rådgivning. I 2022 blev TAC'en igen fastsat i overensstemmelse med det øvre MSY-interval, efter at der var blevet fastsat et benchmark[18].

[16] ICES. 2023. Overvejelser vedrørende det blandede fiskeri i de iberiske farvande. I rapport fra ICES' rådgivende udvalg, 2023. ICES-rådgivning 2023, https://doi.org/10.17895/ices.advice.24212058.

ICES. 2024. Kulmule (*Merluccius merluccius*) i afsnit 8c og 9a, sydlig bestand (Det Cantabriske Hav og de atlantiske iberiske farvande). I rapport fra ICES' rådgivende udvalg, 2024. ICES-rådgivning 2024 https://doi.org/10.17895/ices.advice.25019306.

[17] MSY $B_{trigger}$ er det biomasseniveau, under hvilket der skal træffes forvaltningsforanstaltninger for at gøre det muligt for en bestand at genoprette sig til over det niveau, der kan give MSY på lang sigt.

[18] ICES. 2023. Benchmarkworkshop om havtaske og kulmule (WKANGHAKE, resultater fra mødet i 2022). Videnskabelige rapporter fra ICES. 5:17. 354 s. https://doi.org/10.17895/ices.pub.20068997.

Fiskerimulighederne for iberiske hvidfiskbestande af havtaske, glashvarre og jomfruhummer, der fanges sammen med sydlig kulmule i et blandet fiskeri efter hvidfisk, er også generelt steget siden 2022.

Som led i den høring af interessenter, der blev gennemført i forbindelse med udarbejdelsen af denne rapport, bekræftede den franske nationale komité for havfiskeri og akvakultur (Comité National des Pêches Maritimes et des Élevages Marins, CNPMEM), at de flerårige planer giver mulighed for fleksibilitet ved fastsættelsen af fiskerimuligheder, navnlig i blandet fiskeri, for at undgå choke-situationer. Komitéen beklagede imidlertid, at fleksibiliteten ikke blev udnyttet i forbindelse med Rådets fastsættelse af TAC og kvoter. Det Rådgivende Råd for de Sydvestlige Farvande (SWWAC) går ind for en bredere anvendelse af de øvre MSY-intervaller af økonomiske årsager. Nogle af de forskere, der besvarede høringen, mener, at effekten er neutral, og at F_{MSY} ("MSY-værdien") bør være målet for fastsættelsen af TAC'en og ikke MSY-intervallerne.

CNPMEM, Det Rådgivende Råd for De Nordvestlige Farvande (NWWAC), gruppen af medlemsstater med kyst til de nordvestlige farvande, to medlemmer af STECF og den regionale koordineringsgruppe for dataindsamling fandt, at gennemførelsen af den flerårige plan for Nordsøen og den flerårige plan for de vestlige farvande har bidraget til at øge antallet af TAC'er, der forvaltes i overensstemmelse med MSY.

Kommissionen finder, at reglerne i den flerårige plan har givet en vis fleksibilitet med hensyn til forvaltningen af bestande, for hvilke der er fastsat intervaller. Et godt eksempel er sydlig kulmule i Biscayabugten og Det Iberiske Hav som beskrevet ovenfor. Som reaktion på holdningen hos CNPMEM, som ønsker større fleksibilitet i Rådets forhandlinger, påpegede Kommissionen, at den i sine forslag til fiskerimuligheder allerede gør fuldt ud brug af den fleksibilitet, som de flerårige planer giver for alle bestande i Atlanterhavsområdet. Med andre ord foreslås alle TAC'er enten til MSY-værdien, eller hvis de retlige betingelser er opfyldt, foreslår Kommissionen TAC'en i det øvre MSY-interval.

3.1.1 BEGRÆNSNINGER

FISKERIET I BISCAYABUGTEN

Fiskernes, videnskabsfolkenes og medlemsstaternes bæredygtige forvaltning af bestandene i Biscayabugten sikrer stabile fiskerimuligheder, hvilket igen giver et godt økonomisk grundlag for kystsamfundene i denne region. I de seneste tre år har der imidlertid været et kraftigt fald i fiskerimulighederne for visse bestande i dette havområde. Det første fald fandt sted i 2022, hvor TAC'en for tunge i Biscayabugten skulle sænkes med 36 % for at reducere fiskeritrykket og holde bestanden i overensstemmelse med MSY. Rådet tilsluttede sig Kommissionens forslag til denne sænkning. TAC'en blev derefter forhøjet med 20 % i 2023.

I 2023 var ICES i stand til at give MSY-rådgivning om lubbe i Biscayabugten og de iberiske farvande. Rådgivningen gik ud på at reducere de tre TAC'er med 53 %, hvilket skulle gennemføres fuldt ud (selv om det kun udgjorde et fald på 4 % i forhold til den tidligere ICES-rådgivning). Lubbe er en bifangstbestand, der er omfattet af den flerårige plan for de vestlige farvande, for

hvilken artikel 5, stk. 3, om "choke species" kræver, at der tages hensyn til vanskeligheden ved at befiske alle bestande på MSY-niveau på samme tid, navnlig i situationer, hvor dette fører til en for tidlig lukning af det blandede fiskeri. Det blev klart, at TAC'en for denne bestand enten skulle fastsættes i overensstemmelse med den nyligt vurderede MSY-værdi, eller at STECF skulle foretage en choke-evaluering for 2024 på grundlag af de relevante data fra de medlemsstater, der hævdede, at en drastisk reduktion af TAC'en for lubbe ville forårsage en sådan choke-situation for deres flåder. Det blev besluttet at reducere TAC'en med 35 % i 2024, da STECF bekræftede risikoen for en choke-situation for andre sundere fiskerier, hvor lubbe enten er en bifangst, eller hvor den fanges sammen med andre sundere bestande i et blandet fiskeri.

For andre fiskerier i Biscayabugten måtte Kommissionen også foreslå betydelige reduktioner for fangståret 2024 i overensstemmelse med ICES' rådgivning, nærmere bestemt en reduktion på 41 % for hvilling, en reduktion på 14 % for jomfruhummer, en reduktion på 7 % for tunge og en reduktion på 22 % for sydlig havbars, for at holde disse fiskerier på et bæredygtigt niveau og i overensstemmelse med MSY. Rådet tilsluttede sig i alle tilfælde Kommissionens forslag.

Fiskeriet efter tunge og jomfruhummer blev forvaltet bæredygtigt i overensstemmelse med MSY i de foregående år, mens fiskeriet efter lubbe og hvilling – arter, der for nylig blev vurderet på MSY-niveau – oplevede store reduktioner i deres TAC'er. Fiskerne satte spørgsmålstegn ved, om andre faktorer uden for fiskeriet havde påvirket disse bestande negativt, og hævdede, at de flerårige planer er for fokuserede på kortsigtede resultater i stedet for at anvende gradvise reduktioner. I denne forbindelse bemærker Kommissionen, at ICES i sin seneste økosystemoversigt fremhævede den forholdsmæssige stigning i den naturlige dødelighed i fiskebestandene i økoregionen på grund af andre faktorer end fiskeri – hvorfra presset konstant er blevet reduceret siden 1990'erne – og at disse andre faktorer hovedsagelig er prædation og klimaændringer[19]. Det er normalt at have variationer i bestandenes størrelser og deres biologiske parametre, hvilket så fører til visse reduktioner eller forhøjelser af de relevante kvoter.

Kommissionen anerkender både fiskerisektorens og interessenternes fortsatte bestræbelser på at mindske presset på fiskebestandene og følge den videnskabelige rådgivning. De flerårige planer kræver, at TAC'erne fastsættes i overensstemmelse med MSY hvert år og giver ikke mulighed for en trinvis tilgang, som ville give mulighed for gradvise reduktioner for bestande, der tidligere er blevet forvaltet bæredygtigt på MSY-niveau.

3.2 Bestande, der forvaltes i fællesskab med kyststater i det nordøstlige Atlanterhav og navnlig med Det Forenede Kongerige og Norge i et blandet fiskeri

Selv om de flerårige planer fortsat udgør et nyttigt grundlag for fastlæggelsen af EU's holdninger i de årlige konsultationer med tredjelande om bestande, der forvaltes i fællesskab, navnlig i situationer, hvor ICES udsteder rådgivning om nulfangst, er TAC'ens faktiske niveau genstand for

[19] ICES. 2022. Bay of Biscay and the Iberian Coast ecoregion – Ecosystem overview. I rapport fra ICES' rådgivende udvalg, 2022. ICES-rådgivning 2022, afsnit 6.1, https://doi.org/10.17895/ices.advice.21731579.

konsultationer. Rapporten dækker imidlertid også anvendelsen af de flerårige planer inden Det Forenede Kongeriges udtræden af EU.

For den nordlige bestand af kulmule (det udvidede Nordsøområde, Det Keltiske Hav og den nordlige del af Biscayabugten) viser udviklingen i bestanden, at den er kommet sig siden begyndelsen af 2000'erne, og at dens udbredelsesområde også er blevet større, idet den er blevet mere udbredt i Nordsøen end tidligere. Kulmulebestanden blev benchmarket i 2022.

Den TAC, der er forhandlet med Det Forenede Kongerige, er fastsat ved hjælp af intervallerne i den flerårige plan for de vestlige farvande. TAC'en er fastsat til MSY-værdien. EU har imidlertid gjort brug af bestemmelserne i den flerårige plan til at begrænse reduktionerne til 20 % i det øvre MSY-interval i tilfælde, hvor rådgivningen lød på en endnu større reduktion i 2022. Nordlig kulmule er også en del af forhandlingerne med Norge.

Ifølge Det Rådgivende Råd for de Nordvestlige Farvande er det beklageligt, at MSY-intervallerne ikke er blevet anvendt til at fastsætte fiskerimulighederne for de nordvestlige farvande. Kommissionen mener, at der er anvendt intervaller, hvor de retlige betingelser for deres anvendelse var opfyldt.

I henhold til handels- og samarbejdsaftalen[20] kan EU og Det Forenede Kongerige i fællesskab overveje at udarbejde flerårige bevarelses- og forvaltningsstrategier, som vil udgøre grundlaget for fastsættelsen af både TAC'er og andre forvaltningsforanstaltninger. Sådanne strategier er genstand for igangværende drøftelser i Specialudvalget om Fiskeri.

3.3 REALITETERNE FOR DET BLANDEDE FISKERI I NORDSØEN OG DE VESTLIGE FARVANDE

EU-farvandene i Nordsøen og de vestlige farvande er kendetegnet ved et blandet fiskeri, hvor fiskeriet er rettet mod kommercielt værdifulde og sunde fiskebestande såsom jomfruhummer i Kattegat, kuller i Det Keltiske Hav, kuller vest for Skotland og nordlig kulmule. I disse former for fiskeri er det imidlertid uundgåeligt at tage bifangster af andre fiskebestande, som undertiden kan være under et meget større pres end de sundere målbestande. Eksempler herpå omfatter uundgåelige bifangster af skrøbelige bestande af torsk i Det Keltiske Hav og hvilling i fiskeriet efter sunde kullerbestande i dette havområde, skrøbelige bestande af spidstandet blankesten som bifangst i fiskeriet efter sunde bestande af nordlig kulmule, der fanges med langlinefartøjer i Det Keltiske Hav, og skrøbelige bestande af torsk som uundgåelig bifangst i fiskeriet efter jomfruhummer i Kattegat.

Dette er blot nogle eksempler, der illustrerer realiteterne for det blandede fiskeri i de europæiske farvande. I en sådan situation med blandet fiskeri finder artikel 4 og 5 i den flerårige plan for henholdsvis Nordsøen og de vestlige farvande anvendelse på "choke species" og foreskriver, at der er behov for at tage hensyn til, at det er vanskeligt at befiske alle bestande på MSY-niveau på samme tid. Der skal dog træffes foranstaltninger til så vidt muligt at reducere uundgåelige

[20] Handels- og samarbejdsaftale mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab på den ene side og Det Forenede Kongerige og Nordirland på den anden side (EUT L 149 af 30.4.2021, s. 10).

bifangster. Ved at medtage specifikke foranstaltninger til reduktion af sådanne bifangster har de flerårige planer bidraget til at nå dette mål (se eksemplerne nedenfor).

Gruppen af medlemsstater med kyst til de nordvestlige farvande anerkender, at den flerårige plan for Nordsøen har været nyttig med hensyn til at undgå choke-situationer ved at forvalte det blandede fiskeri.

Nedenfor gives nogle konkrete eksempler på, hvordan det blandede fiskeri er blevet forvaltet i de forskellige havområder.

3.3.1 KATTEGAT

Eksempler på foranstaltninger, der er truffet i henhold til den flerårige plan for Nordsøen til beskyttelse af visse bestande i Kattegat, omfatter forslaget om at fastsætte TAC'en for jomfruhummer i Skagerrak og Kattegat i det nedre MSY-interval i overensstemmelse med artikel 4, stk. 4, i den flerårige plan for Nordsøen for at holde uundgåelige bifangster i jomfruhummerfiskeriet af Kattegattorsk på et minimum. Rådet tilsluttede sig kun Kommissionens forslag i 2020, 2022 og 2024. Det fastsatte imidlertid også TAC'en i det nedre MSY-interval i alle de andre år.

Der er siden 2020 truffet afhjælpende foranstaltninger for Kattegattorsk. De omfatter bl.a. indførelsen af mere selektive redskaber til bundtrawl, der kun tillader fiskeri efter jomfruhummer med Seltrapanel eller svensk sorteringsrist kombineret med en begrænsning på højst 1,5 % bifangst af torsk. For at tilskynde fartøjer til at anvende elektronisk fjernovervågning til effektivt at overvåge overholdelsen af landingsforpligtelsen, kan EU-fartøjer, der deltager i et projekt for fuldt dokumenteret fiskeri i medlemsstaten, i stedet anvende redskaber i overensstemmelse med forordningen om tekniske foranstaltninger.

Fordelen ved disse foranstaltninger er, at det målrettede fiskeri efter jomfruhummer har kunnet fortsætte, mens der er truffet foranstaltninger for torsk, der tages som bifangst. I den forbindelse kan ICES ikke anslå den andel af dødeligheden, der skyldes fiskeri (og derfor ikke naturlig død) eller migration til Nordsøen efter anvendelse af Kattegat som yngleplads. ICES' rådgivning og tekniske tjeneste henviser også til behovet for at anvende mere selektive redskaber.

3.3.2 EKSEMPLER FRA DET KELTISKE HAV

Foranstaltninger i den flerårige plan for de vestlige farvande til beskyttelse af bifangster i Det Keltiske Hav omfatter forslag til at fastsætte TAC'en for kuller i det nedre MSY-interval på grundlag af artikel 4, stk. 3, i den flerårige plan for de vestlige farvande for at holde uundgåelige bifangster i kullerfiskeriet af torsk og hvilling, som begge er målbestande i henhold til den flerårige plan for de vestlige farvande, på et minimum. Rådet tilsluttede sig Kommissionens forslag for 2020, som var det sidste år før Det Forenede Kongeriges udtræden af EU. For 2021 fastsatte Rådet foreløbige TAC'er, og der blev derefter opnået enighed om TAC'erne med Det Forenede Kongerige

i anden halvdel af 2021. Siden 2021 er der ført forhandlinger om disse bestande som led i konsultationerne mellem EU og Det Forenede Kongerige.

For 2020 foreslog Kommissionen i forordningen om fiskerimuligheder yderligere afhjælpende foranstaltninger for torsk og hvilling i Det Keltiske Hav, som begge er målbestande i den flerårige plan for de vestlige farvande, på grundlag af artikel 8 i den flerårige plan for de vestlige farvande. De omfatter indbyrdes forbundne tekniske foranstaltninger kombineret med en bifangstkvote for torsk i Det Keltiske Hav, der er fastsat på et niveau, der vil beskytte bifangstbestande, samtidig med at det målrettede fiskeri efter kuller kan fortsætte. Med hensyn til TAC'en foreslog Kommissionen en nedsættelse på 88 % i overensstemmelse med MSY-værdien og ICES' rådgivningsregel. Da dette ville have resulteret i en lav TAC på 189 ton for torsk, hvilket ville have medført en choke-situation for andet fiskeri efter hvidfisk i Det Keltiske Hav, besluttede Rådet sig for ikke at følge Kommissionens forslag til TAC'en og i stedet fastsætte TAC'en til 805 ton for at undgå en tidlig choke-situation for andet fiskeri efter hvidfisk i Det Keltiske Hav. Denne TAC gav stadig mulighed for en betydelig stigning i biomassen. Rådet indførte også mere selektive fiskemetoder for fiskeriet efter hvidfisk i Det Keltiske Hav, som er indbyrdes forbundne med forordningen om fiskerimuligheder for 2020. Uden disse indbyrdes forbundne foranstaltninger skulle TAC'en have været lavere. Foranstaltningerne i denne forordning er efterfølgende blevet erstattet af en delegeret retsakt[21] baseret på en fælles henstilling fra Gruppen af Medlemsstater med kyst til de Nordvestlige Farvande (NWW MSG), der blev vedtaget i 2020, og som indeholder andre mere selektive fangstmetoder.

Et andet eksempel i Det Keltiske Hav er spidstandet blankesten, der tages som en uundgåelig bifangst i fiskeriet efter nordlig kulmule med langlinefartøjer. ICES anbefalede nulfangst for denne bestand, da de anså den for at være nedfisket[22]. Dette ville imidlertid have resulteret i en choke-situation for fiskeriet efter nordlig kulmule. Der blev derfor fastsat en lav TAC udelukkende for bifangster for 2023 og 2024 for at holde fiskeriet efter nordlig kulmule åbent i dette havområde og for så vidt muligt at beskytte spidstandet blankesten, der tages som bifangst. Desuden nåede Gruppen af Medlemsstater med kyst til de Nordvestlige Farvande til enighed om en fælles henstilling om at gennemføre bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelser for spidstandet blankesten, der fanges i kommercielt og rekreativt fiskeri, og lukkede områder, for bedre at beskytte gydefisk og ungfisk af arten spidstandet blankesten. På grundlag af denne fælles

[21] Kommissionens delegerede forordning (EU) 2021/2324 af 23. august 2021 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1241 for så vidt angår tekniske foranstaltninger for fiskeriet efter visse demersale og pelagiske arter i Det Keltiske Hav, Det Irske Hav og vest for Skotland (EUT L 465 af 29.12.2021, s. 1).

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/2588 af 20. oktober 2022 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1241 for så vidt angår tekniske foranstaltninger for fiskeriet efter visse demersale og pelagiske arter i Det Keltiske Hav, Det Irske Hav og vest for Skotland (EUT L 338 af 30.12.2022, s. 44).

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2024/492 af 30. november 2023 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1241 for så vidt angår videreførelse af tekniske foranstaltninger for fiskeriet efter visse demersale og pelagiske arter i Det Keltiske Hav, Det Irske Hav og vest for Skotland (EUT L 2024/492 af 13.2.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2024/492/oj).

[22] ICES. 2022. Spidstandet blankesten (*Pagellus bogaraveo*) i underområde 6-8 (Det Keltiske Hav, Den Engelske Kanal og Biscayabugten). I rapport fra ICES' rådgivende udvalg, 2022. ICES-rådgivning 2022, https://doi.org/10.17895/ices.advice.19453802.

henstilling vedtog Kommissionen en teknisk foranstaltning i form af en delegeret retsakt for 2023, som blev forlænget til 2024[23].

En brancheorganisation (CNPMEM) har kritiseret den flerårige plan for at være for ufleksibel med hensyn til listen over målbestande og har udtalt, at der ikke er klare kriterier for, hvad der udgør en målbestand.

Det er vigtigt at bemærke, at Kommissionen under drøftelserne om de flerårige planer foreslog, at de to lovgivere uddelegerede beføjelser til Kommissionen til at ændre listerne over målbestande. De to lovgivere var imidlertid ikke enige i Kommissionens forslag og besluttede at bevare deres beføjelser til at ændre listen over målbestande.

3.4 DOMSTOLENS DOM I SAG C-330/22

I sin dom af 11. januar 2024[24] bekræftede Den Europæiske Unions Domstol (Domstolen) gyldigheden af forordningen om fiskerimuligheder for 2020[25], for så vidt som den fastsætter fire TAC'er udelukkende for uundgåelige bifangster, der ligger over ICES' rådgivning om nulfangst. Domstolen fastslog, at Rådet havde en skønsmargen til at fastsætte disse TAC'er for bifangstbestande over de videnskabeligt anbefalede niveauer med henblik på at forene målet om at fortsætte det blandede fiskeri med opnåelsen af en god biologisk tilstand for de pågældende bestande. Samtidig fastslog Domstolen, at forpligtelsen til at nå og opretholde MSY efter 2020 for bestande, der er opført som "målbestande" i henhold til de flerårige planer "skal overholdes strengt og finder anvendelse uden undtagelse".

4 EN ØKOSYSTEMBASERET TILGANG

Ifølge grundforordningens artikel 2, stk. 3, skal den fælles fiskeripolitik gennemføre en økosystembaseret tilgang til fiskeriforvaltning for at mindske fiskeriets negative indvirkning på det marine økosystem. I henhold til artikel 3, stk. 3, i de flerårige planer skal de flerårige planer være i overensstemmelse med EU's miljølovgivning og navnlig med målsætningen om at opnå en god miljøtilstand senest i 2020 som krævet i havstrategirammedirektivet[26]. Havstrategirammedirektivet definerer 11 kvalitative deskriptorer til bestemmelse af god miljøtilstand. Formålet med de flerårige planer er at sikre, at deskriptor 3 (som er den, der er mest

[23] Kommissionens delegerede forordning (EU) 2023/56 af 19. juli 2022 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1241 for så vidt angår specifikke tekniske foranstaltninger for spidstandet blankesten (*Pagellus bogaraveo*) i ICES-underområde 6-8 (EUT L 5 af 6.1.2023, s. 1).

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2024/491 af 30. november 2023 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1241 for så vidt angår videreførelse af specifikke tekniske foranstaltninger for spidstandet blankesten (*Pagellus bogaraveo*) i ICES-underområde 6-8 (EUT L 2024/491 af 13.2.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2024/491/oj).

[24] Dom af 11. januar 2024, Friends of the Irish Environment (*Possibilités de pêche supérieures à zéro*), C-330/22, EU:C:2024:19.

[25] Rådets forordning (EU) 2020/123 af 27. januar 2020 om fastsættelse for 2020 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EU-farvande og for EU-fiskerfartøjer i visse andre farvande (EUT L 25 af 30.1.2020, s. 1).

[26] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (EUT L 164 af 25.6.2008, s. 19).

relevant i forbindelse med fiskeriforvaltning) opfyldes, og bidrage til opfyldelsen af andre relevante deskriptorer i forhold til den rolle, som fiskeriet spiller.

Deskriptor 3 er direkte knyttet til fastsættelsen af fiskerimuligheder. Den lyder således: "Populationerne af alle fiske- og skaldyrarter, der udnyttes erhvervsmæssigt, ligger inden for sikre biologiske grænser og udviser en alders- og størrelsesfordeling, der er betegnende for en sund bestand." Fiskeriet har også indvirkning på deskriptorerne vedrørende: (1) den biologiske mangfoldighed, (4) fødenettet, (6) havbundens integritet og (10) havaffald. Fiskeriets bidrag til de andre deskriptorer er i bedste fald indirekte og/eller uvæsentligt[27].

ICES anfører, at fiskeridødeligheden har været konstant faldende siden 1990'erne og nu i gennemsnit ligger under F_{MSY}[28].

Fiskeri har potentiale til at fange beskyttede arter såsom havfugle og havpattedyr[29]. Reformen af den fælles fiskeripolitik i 2013 gav interessenter og medlemsstater i en bestemt region nye muligheder for at samarbejde om at nå til enighed om skræddersyede foranstaltninger for deres havområder.

5 LANDINGSFORPLIGTELSEN

Et hovedformål med den reviderede fælles fiskeripolitik (2013) er at gennemføre landingsforpligtelsen og gradvist eliminere udsmid ved at undgå og reducere uønskede fangster. Landingsforpligtelsen gælder for arter, der forvaltes ved hjælp af en TAC, og har været i kraft siden januar 2019.

Med hensyn til landingsforpligtelsen rapporterede de interessenter, der deltog i høringen, at selv om der er dokumentation for en reduktion af udsmid, har landingsforpligtelsen ikke opfyldt sit mål, og den største udfordring er fortsat at gøre landingsforpligtelsen anvendelig inden for de retlige rammer, samtidig med at der tilskyndes til en ændring af fiskerimønstrene i retning af yderligere selektivitet. Ikke desto mindre har fiskerisektoren siden indførelsen af landingsforpligtelsen gjort en betydelig indsats for at forstå og derefter gennemføre denne politik, for aktivt at samarbejde med forskningsinstitutter om at udvikle metoder til at undgå og reducere uønskede fangster samt for at forbedre deres generelle viden om disse arter (herunder overlevelsesevne).

[27] De øvrige deskriptorer er: (2) indførelse af ikkehjemmehørende arter, (5) menneskeskabt eutrofiering, (7) hydrografiske egenskaber, (8) koncentrationer af forurenende stoffer i havet, (9) koncentrationer af forurenende stoffer i fisk og skaldyr, (11) indførelse af energi, herunder undervandsstøj.

[28] ICES. 2022. Bay of Biscay and the Iberian Coast ecoregion – Fisheries Overview. I rapport fra ICES' rådgivende udvalg, 2022. ICES-rådgivning 2022, afsnit 6.2. https://doi.org/10.17895/ices.advice.21641396.

[29] ICES. 2022. Bay of Biscay and the Iberian Coast ecoregion – Ecosystem overview. I rapport fra ICES' rådgivende udvalg, 2022. ICES-rådgivning 2022, afsnit 6.1, https://doi.org/10.17895/ices.advice.21731579.

Det er positivt, at interessenterne bekræfter, at landingsforpligtelsen har stimuleret den videnskabelige forskning med henblik på at udvikle mere selektive redskaber og fiskerimønstre. Med hensyn til det blandede fiskeri efter demersale arter mener interessenterne imidlertid, at der vil være en grænse for, hvor stor en selektivitet der kan opnås.

Kommissionen er af den opfattelse, at det fortsatte problem med udsmid er et kontrol- og håndhævelsesspørgsmål, der skal løses inden for rammerne af EU's fiskerikontrolordning. De flerårige planer blev ikke udformet med henblik på at løse dette problem.

6 REGIONALT SAMARBEJDE

Regionalt samarbejde er et af de centrale elementer i den fælles fiskeripolitik. Hovedformålet er at tage bedre hensyn til forskellene mellem de forskellige havområder og i højere grad inddrage interessenterne i fiskeriforvaltningen ved at gøre brug af deres viden og erfaring. I sidste ende vil en mere direkte inddragelse af interessenterne i udformningen og gennemførelsen af forvaltningsforanstaltninger føre til en større følelse af fælles ejerskab og forpligtelse til at overholde foranstaltningerne. Gennem regionalt samarbejde kan interessenter med en direkte forvaltningsmæssig interesse støtte vedtagelsen af bevarelsesforanstaltninger såsom flerårige planer og udsmidsplaner. Dette opnås hovedsagelig ved hjælp af rådgivende råd og medlemsstaternes grupper.

Høringen af interessenter gav nyttig feedback om, hvordan det regionale samarbejde inden for rammerne af de flerårige planer fungerer i praksis. Den viste, at det er en udbredt opfattelse, at de flerårige planer udgør den nødvendige retlige ramme for at muliggøre regionalt samarbejde. F.eks. havde medlemmerne af NWWAC og STECF en positiv opfattelse af det voksende samarbejde mellem relevante interessenter[30]. Med tiden leverede de fælles henstillinger gradvist mere teknisk dokumentation og praktisk viden samt skræddersyede foranstaltninger for havområder. Medlemsstaternes regionale grupper kunne også drage fordel af en større inddragelse af interessenter og videnskabsfolk. I den henseende indeholder pagten for fiskeriet og havet, der blev bebudet i 2024-rapporten om den fælles fiskeripolitik[31], en opfordring til medlemsstaterne om at gøre fremskridt med forvaltningen af den fælles fiskeripolitik til gavn for alle berørte interessenter og for samfundet som helhed.

7 SOCIOØKONOMISK UDVIKLING

[30] To medlemmer af STECF deltog i høringen af interessenter.

[31] Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet. Bæredygtigt fiskeri i EU: status og retningslinjer for 2025" (COM/2024/235 final).

7.1 NORDSØEN

Baseret på STECF's årlige økonomiske rapport for 2023 om EU's fiskerflåde[32] er ingen medlemsstats flåde fuldt ud afhængig af denne region for så vidt angår dens fiskeriaktiviteter. Baseret på værdien af landingerne er Nordsøen og det østlige Atlanterhav et vigtigt fiskeriområde for Danmark (86 % af de samlede landinger), Nederlandene (83 %), Tyskland (61 %), Sverige (70 %) og Belgien (32 %).

7.2 DE NORDVESTLIGE FARVANDE (NWW)

Ifølge STECF's rapport tegner Frankrig og Irland sig for det højeste landingsniveau i de nordvestlige farvande baseret på landingernes værdi. Irland tegner sig med 90 % imidlertid for den højeste samlede procentdel af den nationale landede værdi fra regionen, hvilket indikerer landets store afhængighed af dette område (97 % af havdagene forbruges i disse farvande). Belgien (54 %) og Frankrig (29 %) er også stærkt afhængige af området med hensyn til havdage. Irland og Belgien har en høj afhængighed, men den største andel af fiskeriet udøves af Frankrig og Irland.

7.3 DE SYDVESTLIGE FARVANDE (SWW)

Ifølge STECF-rapporten var det hovedsagelig den spanske, franske og portugisiske flåde, der udøvede deres aktiviteter i denne region. Ud over disse udøvede yderligere seks EU-flåder deres aktiviteter i regionen i 2021, nemlig Belgien, Tyskland, Danmark, Irland, Litauen og Nederlandene, men deres fiskeriaktivitet i regionen var begrænset (disse medlemsstaters samlede indsatsandel var 0,16 %, og landingerne lå på 1,12 % i værdi og 2,23 % i vægt som andel af den samlede vægt for regionen). Baseret på værdien af landingerne producerede Spanien mest fra regionen, efterfulgt af Portugal og Frankrig. Spanien tegner sig for den højeste samlede procentdel af den nationale landede vægt fra regionen (51 %) efterfulgt af Portugal (32 %) og Frankrig (15 %). Portugal er det land, der er mest afhængigt af disse farvande: 98 % af den portugisiske flådes indsats udøves i de sydvestlige farvande, hvor der produceres henholdsvis 85 % og 82 % af landingernes samlede værdi og vægt.

8 DELEGATION AF BEFØJELSER TIL KOMMISSIONEN I HENHOLD TIL DEN FLERÅRIGE PLAN FOR NORDSØEN OG DEN FLERÅRIGE PLAN FOR DE VESTLIGE FARVANDE OG FORORDNINGEN OM ADGANG TIL DYBHAVSFISKERIET

Den flerårige plan for henholdsvis Nordsøen og de vestlige farvande giver Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede forordninger for bestande, der er omfattet af de flerårige planer, som følge af ændringer i bestandenes geografiske fordeling (artikel 1, stk. 1, i den flerårige plan

[32] Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF) – Den Økonomiske Årsrapport fra 2023 om EU's Fiskerflåde (STECF 23-07), R. Prellezo, E. Sabatella, J. Virtanen, M. Tardy Martorell og J. Guillen, redaktør(er), Den Europæiske Unions Publikationskontor, Luxembourg, 2023, https://publications.jrc.ec.europa.eu/repository/handle/JRC135182.

for henholdsvis Nordsøen og de vestlige farvande), afhjælpende foranstaltninger (artikel 8 i begge de flerårige planer), tekniske foranstaltninger (artikel 9 i begge de flerårige planer), gennemførelse af landingsforpligtelsen (artikel 11 i den flerårige plan for Nordsøen og artikel 13 i den flerårige plan for de vestlige farvande) og begrænsninger med hensyn til den samlede kapacitet for de berørte medlemsstaters flåder (artikel 14, stk. 2, i den flerårige plan for de vestlige farvande).

Kommissionen har hidtil aldrig gjort brug af disse beføjelser, undtagen til at gennemføre landingsforpligtelsen. For så vidt angår tekniske foranstaltninger er beføjelsen siden 2019 blevet afløst af den mere specifikke beføjelse i artikel 15 i forordningen om tekniske foranstaltninger. Med hensyn til gennemførelsen af landingsforpligtelsen har Kommissionen vedtaget otte delegerede forordninger i henhold til den flerårige plan for Nordsøen og ni i henhold til den flerårige plan for de vestlige farvande.

Forordningen om adgang til dybhavsfiskeriet (artikel 9, stk. 7) tillægger Kommissionen beføjelse til at ændre listen over indikatorarter for sårbare marine økosystemer. Hidtil har Kommissionen dog aldrig gjort brug af denne beføjelse.

9 ORDLISTE

CNPMEM: Comité National des Pêches Maritimes et des Élevages Marins

FMSY: Fiskeridødelighed i overensstemmelse med maksimalt bæredygtigt udbytte

ICES: Det Internationale Havundersøgelsesråd

MSG: Gruppen af Medlemsstater

MAP: Flerårig plan

MSY: Maksimalt bæredygtigt udbytte

NWW: Nordvestlige farvande

NWWAC: Det Rådgivende Råd for de Nordvestlige Farvande

SSB: Gydebiomasse

STECF: Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri

SWW: Sydvestlige farvande

SWWAC: Det Rådgivende Råd for de Sydvestlige Farvande

TAC: Samlet tilladt fangstmængde